

2 de desembre de 2021

NOTA DE PREMSA

El president del CAC considera molt greu que el projecte de llei general de comunicació audiovisual no reconegui competències al CAC en matèria de serveis televisius a petició i de plataformes d'intercanvi de vídeos.

- **Roger Loppacher CAC reclama així mateix l'aplicació de les quotes del català al conjunt de les plataformes segons la jurisprudència inequívoca del tribunal de Justícia de la Unió Europea.**
- **El CAC considera necessari incrementar del 5% al 10% la quota de finançament d'obres europees per als serveis de vídeo a petició, seguint el model de França (un mínim del 20%) i d'Itàlia (un mínim del 12,5%) i que una part d'aquesta quota serveixi per finançar produccions en català**
- **El CAC reclama que la nova taxa de l'1,5% que s'imposa als prestadors de vídeo a petició i a les plataformes de vídeo es destini no només a RTVE sinó al conjunt de les radiotelevisions públiques**

El president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC), **Roger Loppacher**, ha lamentat que el Govern central no hagi recollit les principals propostes realitzades pel CAC en els dos períodes de consulta de l'Avantprojecte de llei general de comunicació audiovisual, que pretén transposar la Directiva 2010/13/UE.

“El projecte de llei que ha aprovat el Consell de Ministres no respon a les competències de la Generalitat de Catalunya en matèria audiovisual, ja que no contempla mesures efectives per promoure la producció audiovisual en català, no garanteix una oferta significativa en llengua catalana al conjunt de les plataformes, no assegura el finançament de la CCMA i limita les competències indispensables que han de tenir les autoritats de regulació audiovisual com el CAC”, ha afirmat.

En aquest sentit, ha considerat que “**el projecte de llei suposa una amenaça molt gran per al CAC** ja que el text no respon al nou panorama audiovisual i no atribueix cap competència al CAC en relació amb els serveis de comunicació audiovisual a petició ni les plataformes d'intercanvi de vídeos. Un fet especialment greu si tenim en compte que aquests serveis i plataformes són avui una de les principals fonts de consum audiovisual de la ciutadania a Catalunya, especialment entre el públic més jove”.

Loppacher ha recordat que totes les competències s'atribueixen a la CNMC (o al ministeri, en alguns casos). “No poder exercir determinades funcions o no participar de les actuacions que afecten als serveis de comunicació audiovisuals televisius a petició, els serveis audiovisuals radiofònics a petició, els serveis de plataformes d'intercanvi de vídeos i els continguts que difonen, pot suposar limitar l'àmbit funcional dels reguladors audiovisuals com el CAC en temes tan rellevants i en els quals el Consell porta anys treballant, com són la protecció dels menors, el discurs d'odi, la publicitat encoberta o la desinformació.”

A més, ha afegit que amb l'actual redacció, “es donaria la paradoxa que el Consell no seria competent en la supervisió i control de les eventuais previsions que garantissin la diversitat cultural i lingüística en els serveis de comunicació audiovisual televisius a petició, un tema de vital importància per la llengua catalana.”

En aquest sentit, el CAC havia proposat que aquestes competències s'exercissin en règim de col·laboració amb les autoritats audiovisuals independents existents a l'Estat espanyol. Segons el Consell, caldria cercar una actuació concertada entre les diferents autoritats de regulació per tal d'assolir un exercici més efectiu i eficient d'aquestes funcions, amb l'objectiu d'optimitzar el recursos humans i materials dedicats a vetllar pels drets de la ciutadania en l'àmbit audiovisual.

Roger Loppacher ha considerat també que és “especialment greu la interpretació restrictiva que es fa de l'àmbit d'aplicació de la llei, considerant per exemple que no totes les plataformes de serveis a petició tenen la **obligació d'oferir el 6% de les obres del seu catàleg en llengües cooficials**, una xifra ja de per si prou baixa. Si s'atén al conjunt de la Directiva i d'acord amb la jurisprudència del Tribunal General de la Unió Europea, cal considerar que la quota del 6% és d'aplicació al conjunt de plataformes”, ha dit.

Així mateix, ha lamentat que no s'ha previst cap quota de català pel que fa a la **prominència**, concepte que fa referència a les produccions que la plataforma mostra en les primeres pantalles.

Pel que fa a la necessària promoció de la producció audiovisual, Roger Loppacher ha lamentat que no s'hagi recollit la proposta d'augmentar, del 5% al 10% l'obligació de **finançament d'obra europea** per als serveis de televisió a petició. En aquest sentit, el CAC subratlla que altres països del nostre entorn,

com França o Itàlia plantegen percentatges molt superiors. En el supòsit de França, entre un 20 i un 25% de contribució directa. En el cas d'Itàlia, la contribució oscil·la entre un 12,5 i un 20%.

“S’hauria d’establir un percentatge significatiu i concret per a que aquesta producció sigui en llengües cooficials. El text estableix una quota per a la producció en castellà, però no estableix cap quota específica per a la producció en llengües com el català, un fet que no va en la línia de promoure la diversitat cultural i lingüística”, ha explicat el president del CAC.

Per altra banda, pel el projecte de llei fa referència al **finançament de la Corporació de Ràdio i Televisió Espanyola**. El text disposa que els prestadors de serveis a petició (com ara Netflix) i els prestadors del servei d’intercanvi de vídeos (com ara YouTube), quan tinguin un àmbit geogràfic estatal o superior al d’una comunitat autònoma, facin una aportació del 1,5% dels seus ingressos anuals a RTVE.

En conseqüència, el Consell considera que aquest plus de finançament no hauria de limitar-se, només, al sosteniment del prestador del servei públic d’àmbit estatal sinó que hauria d’estendre’s als serveis públics de comunicació audiovisual d’àmbit autonòmic, com ara la CCMA.

El projecte de llei tampoc respecta les competències exclusives de la Generalitat de Catalunya sobre l’organització de la prestació del servei públic de comunicació audiovisual de titularitat de la Generalitat.

El president del CAC considera així mateix que caldria exercir les competències pròpies i aprovar la legislació sobre audiovisual que preparava el Govern de la Generalitat i que va decaure per les darreres eleccions. “L’Estatut d’Autonomia preveu que en el supòsit que la Unió Europea aprovi una legislació que substitueixi una normativa bàsica, com és el cas, la Generalitat pot adoptar la legislació de desenvolupament, que en el nostre cas seria mitjançant la reforma de la llei audiovisual catalana, que és del 2005”, ha dit.

Segons Loppacher, s’hauria d’aprovar urgentment la reforma de la llei audiovisual catalana, que és de l’any 2005. “El que és important és que s’actui de manera immediata, ja que aquesta norma serà determinant per vertebrar el sector audiovisual durant els propers anys.

Més informació: Comunicació del CAC • C/ dels Vergós, 36-42 • 08017 Barcelona
Tel.: 935 575 000 i 627 480 483 • **Fax:** 935 575 003
Adreça electrònica: comunicacio.cac@gencat.cat
Web: www.cac.cat